

Таким чином, питання, пов'язані з періодом соціалізації, адаптації студентів, хвилюють багатьох науковців, але залишаються відкритими питання про конкретні соціально-педагогічні дії, організаційні та правлінські механізми щодо їх вирішення.

Дрокіна Т. А.

*Житлово-комунальний коледж Харківського національного університету
міського господарства імені О. М. Бекетова*

УКРАЇНСЬКІ ІГРИ В СИСТЕМІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Культура кожного народу має унікальну духовну основу, характеризується своєю неповторністю і безперервним процесом розвитку. Він витворив своєрідні духовні та матеріальні цінності, які вирізняють його з-поміж інших народів, засвідчуючи тим самим про особливості національного характеру.

Становлення України як самостійної держави передбачає утвердження національної системи виховання у різних сферах життєдіяльності народу, зокрема в системі фізичного виховання як засобу виховання студентської молоді. Але жодна система фізичного виховання як частина фізичної культури народу не виникає з нічого чи шляхом простого запозичення. Український народ своїм багатовіковим досвідом інтуїтивної педагогіки відібрав найефективніші засоби гармонійного виховання підростаючого покоління, важливе місце серед яких посідають народні рухливі ігри.

В українських народних рухливих іграх чітко відображені звичаї народу України, його побут, рівень уявлень про світ, елементи побутових і військових дій. Одним із важливих завдань для спеціалістів є вивчення багатой народної спадщини в області українських рухливих ігор і їх застосування в процесі фізичного виховання з метою гармонійного розвитку громадян незалежної України. У зв'язку з цим проблема історії виникнення українських народних рухливих ігор, їх класифікації, розробки та упровадження в процес фізичного виховання студентської молоді набуває важливого практичного значення для виховання як фізичних якостей і підвищення рівня фізичної підготовленості, так і морально-виховного значення. Цей процес буде сприяти вихованню у студентської молоді національної гордості, почуття патріотизму та любові до своєї Вітчизни.

Ігри мають давню історію та тісно пов'язані з національними обрядами, звичаями та календарними святами під час господарської діяльності, а в умовах постійних воєн із сусідніми і чужими племенами у слов'ян особливого значення набували фізична сила, загартованість, спритність, набуті у народних ігрищах. Використовуючи українські народні ігри, викладачі намагаються розвивати у студентів життєво важливі рухові якості: швидкість, спритність, витривалість. Формуються високі моральні якості: добробут, чуйність, уміння поступатися своїми інтересами в ім'я інтересів колективу, переборювати труднощі. Народна

гра є також дієвим засобом трудового виховання.

Таким чином, українські народні ігри, які виникли в далекому минулому і деякі з них, можливо, стали підґрунтям для певних видів спорту, набувають великого значення для національно-культурного виховання молодого покоління у сучасних умовах. Студенти віком 16-17 років досягають високого рівня фізичного розвитку і мають великий руховий та ігровий досвід. У цей період інтенсивно розвиваються мускулатура, завершується формування нервових клітин, великих півкуль головного мозку, відбувається їхній інтенсивний функціональний розвиток. Студенти зосереджують увагу на тактиці й результаті своїх дій. Популярними є ігри зі складними завданнями на координацію рухів, які вимагають вияву сили, спритності тощо. Окрім спортивних ігор, неабиякий інтерес становлять такі народні ігри, як «Чий батько дужчий?», «Перетягування канату», «М'яч капітана», «Сильна рука».

Дудіна О. О., студентка

*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

ІМІДЖ ВИПУСКНИКА ВИЩОЇ ШКОЛИ

Ідея про зв'язок іміджу випускника та університету не є новою. Наукові дослідження свідчать, що головною функцією іміджу є формування позитивного ставлення до кого-небудь або чого-небудь. Якщо позитивне ставлення сформовано, то за ним, як результат впливу соціальних зв'язків, обов'язково підуть довіра і, у свою чергу, – високі досягнення і впевнений вибір. До того ж позитивний імідж, як правило, сприяє підвищенню престижу, а, отже, авторитету і впливу. Позитивний імідж є також важливим фактором високого рейтингу, що дуже важливо в насиченій різноманітною інформацією публічній діяльності.

Імідж студентів вузу – це такий собі збірний образ, що розкриває найбільш характерні для нього риси до яких відносяться: компетентність, культура, соціально-демографічний профіль, особливості способу життя і поведінки. Компетентність – ступінь підготовленості людини до різних видів діяльності. Це, свого роду «знання в дії», ознаки яких можна помітити в діловій і побутовій поведінці людини. Компетентність студентів вузу можна охарактеризувати з точки зору того обсягу і класу навичок і вмінь, якими вони володіють, їхній рівень, досвід і т. ін. Про культуру студентів можна судити по окремим, усталеним особливостям їхньої поведінки: доброзичливості чи агресивності, обережності, ввічливості, толерантності, або, навпаки, хамства, безвідповідальності і т.д.

Вища школа навчає основним принципам життя дорослої і відповідальної людини, розвиває світогляд вивченням переліку основних та варіативних дисциплін, формує дружні та тісні зв'язки не тільки з викладачами, а і з іншими студентами, розвиває навички лідера, визначає людину як соціально-важливу